

Derfor synes jeg også, det er positivt at høre både fra socialministeren og regeringspartierne, som jo støtter op bag ministeren, at man faktisk har til hensigt at tage udgangspunkt i nogle af de anbefalinger, der foreligger, og prøve at lave et grundlag for Børnerådets arbejde, ligesom man vil prøve at inkorporere nogle ting fra evalueringsrapporten. Og jeg hørte også ministerens udsagn sådan, at man reelt inkorporerer en del af de elementer, der ligger i Enhedslistens lovforslag. Det synes vi sådan set er positivt.

Men vi kunne nu alligevel godt ønske os, at området blev gjort til genstand for mere politiske overvejelser om Børnerådets funktion. En af mulighederne kunne være, at man vurderede: Er det ikke rimeligt at fastlægge f.eks., at Børnerådet eller vores børneombudsmand har en høringsret? I dag er det reelt sådan, at Børnerådet normalt bliver hørt, men er det ikke en god idé at lægge fast som en lovfæstet ting?

Et andet element kunne være: Er det ikke rimeligt, at Børnerådet har mulighed for at gå ind på et barns eller måske en gruppe af børns side i en konkret sagsbehandling, hvis det er sådan, at der er en konflikt? Det kan være i en institution, det kan være på en skole, det kan være andre steder. Ville det ikke være rimeligt, at man havde en mulighed for at gå ind som en part sammen med børnene?

Og sådan en række overvejelser, som ligger i evalueringsrapporten, og som selvfølgelig ligger i vores forslag om en børneombudsmand, synes vi man burde gå ind og få indskrevet i en lov, men om ikke andet kunne man lave det som en samlet instruks for Børnerådets virksomhed.

Det er tydeligt – det var det sidste gang, og det er det også nu – at der ikke er et flertal for et lovforslag præcis i den konstruktion, som vi har lavet, selv om vores forslag i høj grad ligger meget tæt op ad de love, som man har i Norge og Sverige og omkringliggende lande. Vi har i høj grad ladet os inspirere af dem, men jeg kan forstå, at det er man ikke interesseret i.

Jeg tror, at det kun er et spørgsmål om tid, inden en langt større kreds af de lande, vi normalt sammenligner os med inden for FN-systemet, vil begynde at udvikle sådanne ombudsmandslignende systemer for børn og unge, som jo i virkeligheden er en meget stor gruppe af borgere i Danmark. Ca. en million mennesker under 18 år har reelt et meget, skal vi sige spinkelt retssystem, og de har ikke mulighed for på samme måde som andre at bruge nogle organer.

Vi vil selvfølgelig trods alt gerne takke ministeren og dermed selvfølgelig også regeringspartierne for, at de har tænkt sig at overveje de her ting politisk.

Jeg forstod også fru Dorit Myltoft på den måde, at det, at man lagde det ind i lovteksten i L 228, også skulle forstås sådan, at man skulle lave en egentlig politisk vurdering af, hvad Børnerådet skulle arbejde med. Det er umiddelbart svært at se ud fra lovteksten, at det er det, der skulle ligge bag, men jeg forstår i hvert fald på den melding fra fru Dorit Myltoft, at det er det, som Det Radikale Venstre ønsker, og det vil vi da absolut gerne støtte Det Radikale Venstre i.

Jeg vil også gerne takke for støtten fra hr. Villy Søvnald, og jeg tror ikke, at hr. Villy Søvnald og undertegnede er uenige om substansen eller om, hvilke muligheder der er i forhold til Børnerådet.

Jeg finder ikke, at det er hensigtsmæssigt at bringe forslaget til tredje behandling i løbet af 1 uge, men jeg håber på, at vi i løbet af behandlingen i Socialudvalget kan samle et flertal om at lave en beretning omkring det her lovforslag. Jeg håber, at regeringspartierne og SF og Enhedslisten og muligvis Centrum-Demokraterne, som i hvert fald ved behandlingen tilbage i marts 1995 havde det under positiv overvejelse, tilsammen er i stand til at skrive en beretning, hvor man vil komme med nogle anvisninger på, hvordan nogle af de tanker, som ligger i lovforslaget, faktisk kunne omsættes til praksis ved hjælp af § 88 i L 228 og ved hjælp af det permanentgjorte Børneråd, sådan at man får et Børneråd, der i stadig højere grad kan komme til at fungere som et synligt offentligt talerør for børn og unge.

Så vil jeg sige, at det ikke skal komme an på navnet. Det vigtige for Enhedslisten er naturligvis indholdet, og vi mener, at det var en vej at gå, og det håber vi på, vi kan gøre i løbet af sommeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.